

גליון 561
שנה י"ב תשפ"ג

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

דודו למשפחה קייטום על האישור לפרסום בלבד

סיפורי חז"ל

כבד את אביך ואת אמך

ר' יהושע בן אלם הגידו לו בחלום, שמח בלבבך שאתה וננס הקצב, מושבו ומושבך בגן עדן וחלקו וחלקך שווין כאחד. כשניעור ר' יהושע חשב בלבו ואמר, אוי לי שמיים שנולדתי הייתי תמיד ביראת קוני ולא עמלתי אלא בתורה, לא הלכתי ד' אמות בלא ציצית ותפילין, והיו לי שמונים תלמידים, ועבשיו שקולין מעשי ותורתני עם הקצב? שלח לתלמידיו, תדעו שלא אכנס לבית המדרש עד שאראה מי הוא זה האיש ומה מעשיו, שהוא חברי בגן עדן. מיד הלך עם תלמידיו מעיר לעיר ושאל בשם האיש ובשם אביו, עד שבא אל עירו, כשנכנס שאל מיד היכן ננס הקצב? אמרו לו, למה אתה מבקש אותו, אתה צדיק וחסיד ותשאל על איש כמוהו? אמר להם מה מעשיו? אמרו לו, אדונו אל תשאל ממנו כלום עד שתראה אותו. מיד שלחו אליו ואמרו לו, ר' יהושע בן אלם שואל אותך, אמר להם ננס, מי אנכי ומי אבותי בישראל, שר' יהושע שואל אותי? אמרו לו עמוד ולך עמנו, חשב בלבו שכל מה שאמרו לו שקר הוא, ואמר לא אלך עמכם שאתם משחקים בי. מיד חזרו לר' יהושע ואמרו לו אתה אור ישראל, אור פנינו ועטרת ראשנו, איך תשלחנו בשבילי, הלא הוא לא רצה לילך עמנו, אמר להם, תדעו שלא אשב עד שאראה אותו, הלך ר' יהושע אל ננס הקצב, ונפל ננס על פני ר' יהושע ואמר, מה היום מיומיים שעטרת ישראל בא לפני עבדו? אמר לו דבר יש לי לדבר עמך, אמר לו דבר, אמר לו מה מעשיך ומה מלאכתך? אמר לו קצב אני ויש לי אב ואם זקנים ואינם יכולים לעמוד על רגליהם, ובכל יום ויום אני מלבישם ומאכילם ומרחיצם בידי. עמד ר' יהושע ונשקו על ראשו ואמר לו, בני אשריך ואשרי גורלך, מה טוב ומה נעים, ואשרי חלקי שזכית להיות חברך בגן עדן. סדר הדורות חלק ב עמ' קצ"ז

פרשת השבוע

ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה (כ' - ט"ו)

מסופר על הרה"ק רבי ישראל יצחק מאלכסנדר זיע"א, שפעם בא אליו סוחר אחד והתאונן שהוא מנהל חנות ואינה מכניסה לו כדי פרנסתו. הבין הצדיק דבר מתוך דבר, שהלה נכשל ופותח את בית מסחרו בשבת, אמר לו, אם אתה מסכים לצרפני בלא מעות, כשותף בחלק של חמשה עשר אחוזים מהעסק, פרנסתך בטוחה. הסכים האיש ברצון רב ומיד כתבו שטר שותפות ביניהם כדין. אחר הדברים האלה, אמר לו הרבי, מאחר שכעת שייך לי החלק השביעי של עסקך, הריני בורר לעצמי לחלקי את יום השבת, הרווחים של יום זה יהיו שלי והרווחים של ששת ימי המעשה שלך. אני דורש אפוא שתסגור את החנות ביום שלי - יום השבת, ואז תצליח בשאר הימים. שמע האיש לדבריו הצדיק, ומני אז, ראה ברכה גדולה בעסקיו.

וזהרתה אתהם את החקים ואת התורות (י"ח - כ')

זהירות מגרימת נזק לזולת. פעם נכנס הרה"ק רבי ישראל סלנטר (יומא דהילולא כ"ה שבט) יחד עם עוד אדם לבית כנסת קט באחת הסימטאות שבויילנא, להתפלל תפילת מנחה. מלווהו של גאון המוסר נטל את ידיו מתוך הכיור שבבית הכנסת בשפע ובהידור, ואילו ר' ישראל הרטיב מעט את ידו, וכמעט לא השתמש במים. הלה פנה לר' ישראל בתמהון, האם אין כבודו נוהג ליטול ידיו לפני התפילה? כן, השיב ר' ישראל, גם אני רגיל להדר בזה, אבל כפי הנראה לי, יש בבית מדרש זה מספר מסוים של מתפללים, ולא שכיחים בו אורחים. השמש בוודאי מכין מים לפי צורך המתפללים הקבועים, אם אנחנו נבזבו הרבה מים, עלול חסרונם להיות ניכר לאחד הגבאים, והלה יתרעם על השמש ויעכב את משכורתו, ונמצא שאנחנו גורמים לקיפוח פרנסתו.

זמני השבת

זמני יציאת השבת
ירושלים: 5:59 ת"א: 6:00 ר"ת: 6:35

פרשת יתרו

זמני כניסת השבת
ירושלים: 4:46 ת"א: 5:00

טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף

סיפור זה מחזיר אותם לשחר ימי החסידות, כאשר הבעל שם טוב הקדוש זיע"א טרם נתגלה בכל הדר תפארתו, והוא נדד ממקום למקום, מעיירה לכפר, כדי להביא קורטוב של אור – אורה של תורה ליהודים העניים שנאנחו תחת עולה הכבד של הגלות.

בעיירה קטנה אי שם במרחבי רוסיה חי ילד יהודי קטן שנתייתם מאביו ומאמו והוא רק כבן ארבע, את שמו של הילד אין אנו יודעים בבירור, ועל כן נקרא לו כאן יעקב. אחרי שהוריו של יעקב נפטרו לעולמם הוא נאסף לביתו של אחד הדוידים ששלח אותו לחדר ללמוד אצל המלמד. ליעקב הקטן היה רצון חזק ללמוד, אולם לרוע המזל הוא לא נמנה על התלמידים הטובים, ראשו הקטן פשוט לא תפס את צורת האותיות, ובעוד הילדים אחרים קראו בשטף והתחילו ללמוד חומש, נאבק יעקב עם מסתרי האלף בית, האותיות התבלבלו והתערבו אצלו, ואילו לימוד הנקודות השונות שמתחת לאותיות היה אצלו בבחינת קריעת ים סוף. אחרי נסיון שנמשך זמן רב נכח דודו לדעת כי אין יעקב הקטן מתקדם בלימודו כלל, בקושי הצליח ללמוד לקרוא עברי, וכן לברך את הברכות השונות, אולם יותר מזה פשוט לא היה מסוגל.

בגיל שלש עשרה מסר אותו דודו לידי פחח מומחה, כדי שילמד לפחות מקצוע המפרנס את בעליו, פחח זה לא היה למדן גדול, אך בכל זאת ידע הרבה יותר מיעקב, הוא רצה לעזור לו והשגיח שלא יערבב את הברכות השונות, ויברך תמיד את הברכה הרצויה, ביעקב המסכן בער הרצון לדעת, והוא חזר על הברכות אפילו תוך כדי עבודה כדי שיהיו שגורות על פיו, אולם כאן הוכירו הפחח כי אסור לברך ברכה לבטלה, וצריך לברך רק כשאוכלים או שותים משהו, מאז ואילך הפסיק יעקב לחזור על הברכות, והיה חוזר על האלף בית בחרוים ובמנגינה עממית, אותה למד בשחר ילדותו.

בניגוד לאי הצלחתו בלימודי הקודש, הצליח יעקב בלימוד המקצוע והוא נהיה לפחח טוב ואמן במקצועו. לא עבר זמן רב והוא נהיה עצמאי ופתח בעצמו בית מלאנה לפחחות. כשהגיע לפרקו הוא נשא אישה ועבר לגור לעיירה בה גרו הורי אשתו, הוא פתח שם בית מלאכה, עבד בחריצות והפך לאדם אמיד ביחס לשאר תושבי העיירה, שכניו אהבו אותו בהיותו חביב ונכון לעזרה. כך היה יעקב אדם מאושר, כשרק היותו בור ועם הארץ מעיב על שמחתו, הוא רצה בכל לבו להיות מסוגל ללמוד תורה.

בעיירתו של יעקב חיו מספר משפחות יהודיות וביניהן שוחט, מלמד תינוקות ויהודי תלמיד חכם, שהתפללו כולם בבית הכנסת הקטן. יום אחד שפך יעקב את מר לבו בפני התלמיד חכם, בספרו לו את עגמת נפשו על כי לא ניתן לו הכישרון ללמוד תורה כפי שהיה רוצה. ההוא שמע את יעקב בתשומת לב, אחר כך אמר לו, כי כל יהודי יכול להיות תלמיד חכם, אולם מי שלא ניתן לו מבוקשו בשטח זה, יכול למלא את מקום הלימוד על ידי תמיכה במוסדות תורה, גם אתה יעקב יכול לעשות כך, וזה ייחשב לך כאילו למדת בעצמך, אמר לו. יעקב בלית ברירה הסכים עמו ומעתה הרבה במתן צדקה למוסדות תורה.

בעיירה בה גר יעקב, היה מנהג לפיו היו מגרילים את עוברי האורח בין

בעלי הבתים. פעם נפל הגורל על יעקב, ויהודי שמראהו היה עלוב ביותר התארח אצלו, הוא היה חולה וחלוש, ולשאלת יעקב ענה, כי הוא סיגף את עצמו, צם הרבה ימים וסבל כל מיני עינויים כדי לעלות בדרך זו בסולם התורה והיראה, אחרי שהאורח הלך לדרכו החליט גם יעקב לנסות דרך זו, אסגף את עצמו, אצום כמה ימים, אולי אתקרב קצת ואוכל ללמוד קצת תורה, חשב יעקב בלבו. הוא התפלל שהשם יתברך ישלח לו כל מיני כאבים ומחלות, אולם בראותו כי תפילתו זו אינה מוצאת אוזן קשבת, החל לצום ולהתענות מספר ימים בשבוע, הוא הלך ליערות, שכב ליד קיני נמלים כדי שהנמלים יעלו עליו ויעקצוהו, הוא התפלל ובכה בדמעות שלישי, באומרו את פרקי התהילים המעטים אותם הוא ידע בעל פה, הוא ביקש את השם יתברך לתת לו ראש חדש שיהיה מסוגל ללמוד ולקלוט תורה.

יום אחד ביושבו ביער בוכה ומתפלל, הופיע לפני יעקב יהודי הדור פנים, בידו מקל, על כתפו תרמיל, היהודי נראה כמו מרבית הנוודים העוברים ממקום למקום, אולם בכל זאת היה שונה מהם, יעקב ידע או יותר נכון הרגיש את השינוי, אולם לא יכול היה להסביר לעצמו במה הוא מתבטא. היהודי עמד מלכת ושאל את יעקב על סיבת בכיו. יעקב סיפר לו סיפורו וכן על מאמציו להגיע לידי שינוי במצבו על ידי צומות וסיגופים. יש לי דרך טובה יותר כדי לעזור לך, אמר הזר ליעקב, אם אתה מוכן לתת לי כל מה שיש לך, אני מוכן לעזור לך שתוכל ללמוד תורה, אני יכול לעזור לך. אני מוכן לעשות כדברייך בחפץ לב השיב יעקב.

לאט לך ידידי אמר הזר בנועם, הלא יש לך אשה ואתה חייב לשמוע מה דעתה על כך, כמו כן עליך לשמוע מה בפי חותנך, אם כולכם מסכימים תבוא ותפגוש אותי כאן בעוד שבוע. בכלותו את דבריו נעלם הזר, בהשאירו את יעקב שקוע במחשבות, אולם הוא התאווש עד מהרה, הלך הביתה וסיפר לאשתו אודות היהודי הדור הפנים שפגש ביער. אמרה לו אשתו, מה תועלת מביא לך כל רכושך, אני הלא יודעת כמה אתה סובל ואינך נהנה משום דבר בעולם, אני יודעת שכל רצונך להיות תלמיד חכם וללמוד תורה יחד עם כל היהודים. לדעתי כדאי איפוא שתוותר על כל רכושך, בתנאי שהיהודי ההוא יקיים את הבטחתו ויעשה אותך לתלמיד חכם כפי שהוא אומר, זה יגרום לך אושר אמיתי, ואני שמחה להתחלק אתך באושר זה, מוטב בעל עני אך מאושר מבעל עשיר שאינו מוצא שלווה נפש. אולם הוסיפה האישה תנאי אחד, אמור לאיש ההוא כי לפני שאנו נותנים לו הכל, ברצוננו שיתארח אצלנו פעם אחת, מי יודע מתי יעלה שוב בידנו את מצוות הכנסת אורחים.

יעקב היה מאושר מאד, הנה אשתו מסכימה לדעתו, והוא הלך אל חותנו כדי לספר לו את הבשורה הטובה, אולם חותנו בשומעו את הסיפור היה נראה מודאג במקצת, נכון מאד אמר שהתורה שווה יותר מכל כסף וזהב, אולם אחרי הכל, הרי יש לך אישה וילדים ויש לך חובות מסויימים כלפיהם, אינני משוכנע שאתה עושה טוב אם אתה מקבל על עצמך מרצונך הטוב חיים של עוני ודחוקות, ישנם יהודים רבים שאינם יודעים ללמוד תורה, אולם הם תומכים בתלמידי חכמים עניים, ובצורה כזו יש להם חלק ונחלה בתורה, חשוב לרגע כמה מצוות ומעשים טובים אתה מסוגל לעשות עם כספך. יעקב חזר הביתה אכול ספקות ומרירות הוא סיפר לאשתו את דברי חותנו אולם אשתו לא התרשמה מכך במיוחד, היא אמרה לו כי היא בעד ועתה עליו יהיה להחליט סופית.

מישל ונמשל

קביעת עתים לתורה

פעם אחת שאלו את הגה"ק ה"חפץ חיים" על שום מה ולמה מתריע כל כך על ענין של ביטול תורה ומרעישים על זה עולמות. הלא אמרו חז"ל כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, ומכיוון שכן מה הרעש שמצויים בני אדם שאינם קובעים עתים לתורה.

אמר להם החפץ חיים: אספר לכם מעשה, בקיוב היה לפני גביר אדיר ושמו ישראל ברודסקי, יהודי זה היה בעל בתי חרושת הרבה ובהם עבדו אלפי פועלים פשוטים, ואומנים ולבלרים וביניהם גם רבים שהיו קרוביו. קרובים, שארי בשר, וקרובים רחוקים, מהם מועטים שהיו מקבלים שכרם סתם בלא שיעשו שום עבודה מעין קיצבה חדשית. פעם אחת בא לבקר באחד מבתי החרושת כדי לראות את העבודה הנעשית שם ולתהות על קנקנם של הפועלים והפקידים. הובילוהו הממונים על פני האולמות והעבירו לפניו את כל העובדים,

והוא היה שואל כל אחד מהם מה עבודתו רמה שכרו? בין כל העובדים נמצא אחד שבשעה ששאלו ברודסקי למקום עבודתו, לטיבה ולשכרו, השיב לו תשובה קצרה, אני? שכר קצוב אני מקבל מדי חודש בחדשו, ובזאת רצה לומר שאינו אלא אחד הקרובים הנוטל מן הקופה שכר בטלה, אוכל ואינו עושה. נקל לתאר מה נלעג היה מראהו של אדם זה באותו מעמד בשעה שהודה בפה מלא כי הוא מתפרנס מן הקיצבה.

הנמשל: ודאי אמת מה שאמרו חכמים "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא", ברם הבדל גדול יש בין מי שעובד ומשתכר ומקבל שכר בעבודתו, ובין מי שאוכל לתם חסד ומתפרנס מן הקיצבה בזכות היותו קרוב לברודסקי.

בימים שבאו צם יעקב והתענה והתפלל בכוונה גדולה, אולם היום השמיני הגיע והוא עדיין לא החליט, שוב ושוב הוא חוזר באוני אשתו על דברי חותנו ואמר בנימה של יאוש עמוק, כי אין הוא יודע מה לעשות. אשתו הביטה לתוך עיניו ואמרה לו שאם אתה מפפק עדיין מה עליך לעשות, סימן הוא כי דמעותיך וחשקך העז ללמוד תורה אינם כנים ביותר, אם באמת היית רוצה ללמוד היית כבר יודע מה לעשות. דברים אלה השפיעו עליו, הוא רץ ליער, פגש את היהודי והודיע לו כי הוא החליט לקבל את התנאים.

באומרו זאת נמלטה מפיו אנחה כבדה, והיהודי שאלו אם הוא רוצה אולי ברגע האחרון לשנות את דעתו, לא, לא, אמר יעקב, לאחר מכן הוא סיפר ליהודי את דברי חותנו ואת השפעתם עליו, יש הרבה אמת בדברי חותנך אמר לו היהודי, סוף סוף למוד זה לא הכל, כבר אמרו חכמינו שמעשה עדיף על התלמוד. אולם אני כבר החלטתי חזר יעקב ועמד על דעתו, אני מוכן לנוע ולנווד עמך במשך שלוש שנים כפי שהצעת.

לאחר מכן סיפר יעקב ליהודי את התנאי שהתנתה אשתו, והלו הסכים. הם הלכו שניהם לביתו של יעקב. כאשר הגיעו מצאו השניים סעודה חגיגית עם כל פרטיה ודקדוקיות, השולחן היה מכוסה במפה צחורה, נרות דלקו בפמוטים גדולים, והשולחן היה מלא מעדנים ומטעמים כיד המלך. מה פירוש החגיגות הווי? שאל האורח, אני בעצמי איני יודע השיב יעקב. הבה ונשאל את אשתי, שני טעמים וטעמים חשובים לדבר ענתה האשה בארשת רצינית. ראשית זוהי מצות הכנסת אורחים, ומה גם שלא כל יום מזדמן לנו אורח כה חשוב. שנית אנו מודים להשם יתברך על חסדיו, הלא כל כך הרבה דרכים לפניו יתברך בהן הוא יכול לקחת את כספו של איש, ואם הוא לוקח מאתנו בדרך נאותה כזו ונותן בתמורה נכס יקר כמו לימוד התורה, אינו דין שנחוג זאת בצורה מתאימה.

אחרי הארוחה אספו יעקב ואשתו את כל הכסף והזהב שהיה מצוי איתם בבית, כל דברי הערך נארוו בחבילה גדולה, ויעקב התיישב כדי לנסח כתב מסירה בו הוא מוסר את כל רכושו, ביתו, שדותיו וכרמיו, נכסי דנידי ונכסי דלא ניידי, הכל, בכל, מכל, כל. שני שכנים נקראו לשמש עדים ולחתום על המסמך. למחרת בבוקר התכונן יעקב לצאת לדרך נודויו בלויית הזר, לפני צאתם אמר היהודי לאשת יעקב עתה שהבית שייך לי, אני מרשה לך להתגורר בו עם ילדיך בלי לשלם שכר דירה, כמו כן אני מרשה להשתמש בגינה לזרוע בה כל מיני ירקות, כדי שלא תסבלו כל מחסור.

כעבור שלוש שנים חזר יעקב לביתו ולמשפחתו, שלוש שנות נודוידיו היו מאחוריו, והוא עתה תלמיד חכם הבקי במכמני תורה. הוא היה מאושר בתכלית אם כי לא הראה זאת כלפי חוץ. מהיהודי אשר בחברתו נדד כל הזמן, למד יעקב דרכים ומנהגים, ומידתו העיקרית נהייתה מידת הענווה. כפי שוודאי ניחשתם, היהודי היה לא אחר מאשר הבעש"ט הקדוש זיע"א. יעקב וכל משפחתו עברו למקום אחר, שם הם חיו שנים רבות באושר ועושר. יעקב הקדיש כל חייו ללימודי הקודש, עשה הרבה מעשי צדקה וחסד ולא שכח אף לרגע כי הוא חייב את אושרו הרב לאשתו שהסכימה לנודויו בחברת הבעש"ט.

צ'ין אדם לחברו

זריזות בעשיית חסד

פעם ביקש אדם מהרה"ק רבי יוסף חיים זוננפלד זיע"א רבה של ירושלים, כשיפגוש את הראב"ד רבי מרדכי ליב רובין יואיל לדבר עמו שיבוא לעזרתו בענין מסוים. אותו יהודי מבקש והראב"ד גרו בשכונת ימין משה. באותו לילה ירד שלג כבד. למחרת בבוקר עמד אותו יהודי ליד חלון ביתו והסתכל על השלג המכסה את כל הסביבה, לפתע קפא במקומו למראה רבי יוסף חיים זוננפלד שכבר היה זקן, המשרך רגליו ומבוסס בשלג. מרוב צער על שגרים לרב להטריח עצמו במזג אויר כזה, רץ לקראתו בבכי וביקש את סליחתו, בהסבירו שלא התכוון להטריחו לבוא במיוחד ואפילו במזג אויר נאה, כל שכן בשלג סוער. תמה ר' יוסף חיים, היתכן שליהודי זקן אסור לטרוח במעשי חסד? והרי קיימא לן "מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה" כלל זה נאמר גם ביום שלג.

טוב לבו של רבי אלחנן

בשכנותו של הרה"ק רבי אלחנן וסרמן זיע"א בברנוביץ. התגורר ילד קטן כבן ארבע שאהב לאסוף קופסאות גפרורים ריקות ולשחק בהן. כששמע על כך רבי אלחנן, לקח לו ר' אלחנן את הדבר לתשומת לבו ובכל

פעם כשהתרוקנה בביתו קופסת גפרורים היה שומרה עבור הילד.

להימנע ממחלוקת

פעם סיפרו להרה"ק רבי יוסף יוזל הסבא מנוהברדוק זיע"א שעשיר מוקיר תורה הגר בגרמניה ציוה לפני מותו למסור את הבנין לישיבת נוהברדוק. ר' יוסף יוזל הודרו ונסע במיוחד לגרמניה. באמצע הדרך נודע לו שגם מיישיבה אחרת נוסעים לאותו מקום כדי לקבל את הבנין. התעמק רבי יוסף יוזל בענין והבין שעלולה לפרוץ מענין זה מריבה. לכן החליט שהוא מוותר על זכותו. ר' יוסף יוזל אפילו לא ניסה להגיע למקום ולברר את הענין, הוא חזר לביתו ולא היה מעוניין לשמוע שוב על ענין זה.

למנוע טירחה מיהודי

מסופר על הרה"ק רבי שפטי'ל ראש ישיבת סלוצק זיע"א, שראה אדם אחד גוחן ומרים דף של ספר, מביט בו אם הוא מספרי קדושה, וחוזר ומשליכו על הארץ. הלך רבי שפטי'ל והרים את הדף והשליכו לפח האשפה. "רבי" אומר הלה, דף זה אינו מספרי קדושה. "היא הנותנת", מחזיר לו רבי שפטי'ל, לפיכך אני מרימו, שלא יחזור ויטעה בו יהודי אחר, ונמצא טורח לבטלה.

תלולא דצדקיא

שבת קודש כ' שבט

הרה"ק רבי חיים דוד דאקטור מפיעטרקוב ב"ר ישכר בער (תלמיד רבי דד מלעלוב - תרי"ח)

יום ראשון כ"א שבט

הרה"ק רבי יהודה לייב חנליש ב"ר מאיר (חידושי הגהות על הטור - שנ"ו)

הרה"ק רבי יצחק ב"ר מרדכי מנעשכוי (תרכ"ח)
הרה"ק רבי יחיאל מאיר מגאסטנין ב"ר יעקב צבי (תרמ"ח)

יום שני כ"ב שבט

הרה"ק רבי יעקב שמעון סופר מקראקא (תלמיד ה"חווה" - תקצ"ח)

הרה"ק רבי מנחם מענדל מקאצק ב"ר לייביש (תרי"ט)

הרה"ק רבי יצחק מנעשכוי ב"ר מרדכי (תרכ"ח)
הרה"ק רבי יהודה לייב ב"ר שלמה אייגער מלובלין (תורת אמת - תרמ"ח)

יום שלישי כ"ג שבט

הרה"ק רבי יהושע ב"ר שלום מבעלזא (תרנ"ד)

יום חמישי כ"ה שבט

הה"צ רבי שבתי (אבי המגיד מקאזניץ - תקכ"א)
הרה"ק רבי ישראל מסלנט ב"ר זאב וואלף (תרמ"ג)

יום שישי כ"ו שבט

רבי דוד ב"ר שמואל הלוי (הט"ז - תכ"ז)
הרה"ק רבי שאול בראך ב"ר אלעזר (גאב"ד קאשוי - ת"ש)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצוה הלכות

מאת הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
מח"ס "גם אני אדוך" ו"מפרסם יוסף התרים" על המעשים.

גלילת התורה (ג)

א) מותר לכבד אב ובנו, או שני אחים, שיעשה אחד ההגבהה, ואחד גלילה, במקום שאין קורין להם בשם, וגם אין עושין להם מי שבירך. (ש"ת אבני חפץ, סימן ט"ו, שערם המצוינים בהלכה, סימן כ"ג, ס"ק י') ובמקום שקורין בשמם או שעושין להם מי שבירך, בוודאי שאין לכבד אב ובן אושני אחים בהגבהה וגלילה. (ש"ת משנה הלכות, ח"ג, סימן כ')

ב) הגולל ילך אחר הספר תורה עד לפני הארון, ועומד שם עד שיחזירו הספר תורה למקומה. (רמ"א א"ח סימן קמ"ט, סעיף א') ואצלנו שנהגים שמכניסים הספר תורה לארון הקודש אחרי אשרי ובא לציון, אין הגולל חייב להמתין כדי ללוות הספר תורה, ויכול לחזור למקומו בגמר הגלילה. (קצות השלחן, סימן כ"ה, בבדי השלחן, ס"ק ס"א) ורק בקריאת מנחה של שבת קודש, שאין אומרים אשרי ובא לציון אחרי גלילת הספר תורה, צריך הגולל ללוות הספר תורה עד שיכניסו הספר תורה לארון הקודש. (פסקי תשובות, ס. קמ"ט, הערה 2)

לזכות הרה"ג

ר' גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

בן צביה ע"ה

לאורך ימים ושנים טובות

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות "דודי קאר"

הסוכן החרדי שלך להשכרת ומכירת

רכב בכל הארץ ומכל החברות

052-7655-222